

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 59.

Vydána dne 22. července 1947.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(129.—133.) **129.** Z á k o n, jímž se zřizuje Československý ústav práce. — **130.** Z á k o n, jímž se mění ustanovení branného zákona o povolování sňatků osob podléhajících branné povinnosti a s tím související ustanovení zákona o vyživovacím příspěvku. — **131.** Nařízení, kterým se nově upravují některá opatření k provedení dvouletého hospodářského plánu. — **132.** Nařízení, jímž se vyjímají dodávky některých výrobků, určených pro vývoz, z povinnosti odváděti cenové vyrovnávací částky. — **133.** Vyhláška o některých opatřeních v oboru územní organizace okresních soudů v zemi Moravskoslezské.

129.**Zákon****ze dne 24. června 1947,****jímž se zřizuje Československý ústav práce.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zřizuje se Československý ústav práce (dále pouze ústav) jako samostatná právnická osoba. Jeho sídlem je Praha. Činnost na Slovensku vykonává ústav prostřednictvím Oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě (dále pouze oblastní ústav).

§ 2.

(1) Úkolem ústavu jest přispívati k vytváření podmínek pro nejlepší účinnost, hospodárnost a bezpečnost práce ve všech složkách hospodářského i veřejného života, zejména pak zkoumati předpoklady a připravovati návrhy pro:

a) správnou volbu povolání a účelnou distribuci pracovních sil podle schopností a hospodářských potřeb,

b) soustavnou pracovní výchovu a odborný výcvik

c) spravedlivé hodnocení a odměňování práce tělesné i duševní,

d) účinnou ochranu zdraví a bezpečnosti pracovních,

e) účelnou organizaci veškerého pracovního úsilí českého a slovenského lidu.

(2) Podkladem praktické činnosti ústavu je psychologický, fyziologický, sociologický a ekonomický výzkum práce, jakož i příslušné pomocné vědy.

§ 3.

(1) Ústav řídí představenstvo skládající se z 33 členů. Ministr sociální péče jmenuje po slyšení ústředních hospodářských organizací a v dohodě se zúčastněnými ministry po dvou členech z oboru zemědělství, průmyslu a dopravy, po jednom členu z oboru veřejné správy, distribuce, veřejnoprávního sociálního pojištění, zdravotnictví, stavebnictví, řemesla a výživy; dva z těchto třinácti členů musí býti ze Slovenska. Dále jmenuje ministr sociální péče čtyři členy navrhované sborem pověřenců a 16 členů navrhovaných Ústřední radou odborů, z nichž pět ze Slovenska. Slovenští zástupci se jmenují z členů oblastního představenstva. Za každého člena se jmenuje 1 náhradník. V čele představenstva stojí předseda ústavu, kterého zastupuje jeho náměstek. Předsedu a jeho náměstka jmenuje ministr sociální péče z členů představenstva; je-li předsedou Čech, je jeho náměstkem Slovák a naopak.

(2) Členství v představenstvu trvá 3 roky a je funkcí čestnou. Ministr sociální péče může kdykoliv odvolati člena nebo náhradníka představenstva na návrh nebo po slyšení těch, kdož spolupůsobili při jmenování.

(3) Pro Oblastní ústav pro Slovensko v Bratislavě se zřizuje oblastní představenstvo,

jehož členy jsou slovenští členové představenstva Československého ústavu práce.

(4) Ministr sociální péče vydá na návrh představenstva ústavu v dohodě s ministrem financí po slyšení pověřence sociální péče jeho jednací řád a služební řád pro přijímání, zaměstnávání a propouštění zaměstnanců ústavu.

(5) Ústav spravuje podle směrnic udělených představenstvem ředitel a dva jeho náměstkové, z nichž jeden spravuje Oblastní ústav pro Slovensko v Bratislavě. Ředitel a jeho náměstkové tvoří ředitelství ústavu. Ředitele a jeho náměstky jmenuje ministr sociální péče na návrh představenstva ústavu, a to náměstka, který má být pověřen správou Oblastního ústavu pro Slovensko v Bratislavě na návrh pověřence sociální péče.

(6) Členové ředitelství jsou zaměstnanci ústavu. Pracovní a platové poměry zaměstnanců ústavu se řídí předpisy platnými pro zaměstnance v soukromoprávním poměru. Platové a zaopatřovací podmínky zaměstnanců, které Československý ústav práce převezme, nesmějí být zásadně zhoršeny.

§ 4.

(1) Náklady ústavu se hradí:

- a) z vlastních příjmů,
- b) z příspěvků ministerstva sociální péče,
- c) z jiných dobrovolných příspěvků, darů a pod.

(2) Za práce pro soukromé, družstevní a národní podniky a pro zařízení veřejné správy smí ústav požadovati úhradu nákladů podle směrnic a sazebníku, schválených ministerstvem sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, a pokud jde o Slovensko, po slyšení příslušných pověřenectev.

(3) Rozpočet ústavu podléhá schválení ministerstev sociální péče a financí, kterým přísluší též schvalovati jeho účetní závěrku. Představenstvo ústavu i ředitelství jsou povinna hospodařiti podle schváleného rozpočtu s péčí řádného hospodáře. Jejich členové odpovídají za škodu, jež by vznikla zanedbáním těchto povinností.

(4) Na ústav dozírá ministr sociální péče, na Oblastní ústav ministr sociální péče zásadně prostřednictvím pověřence sociální péče. Výsledky své činnosti podle § 2 tohoto zákona předkládá ústav ministerstvu sociální péče.

§ 5.

(1) Úřady a jiné orgány veřejné správy, odborové a zájmové organizace, orgány podniků

národních, soukromých i družstevních, jakož i orgány zájmových zastupitelstev zaměstnanců jsou povinny ústav v jeho činnosti podporovati. Zejména jsou povinny podávati na vyzvání ústavu informace o všech skutečnostech, spadajících do oboru jeho působnosti, a dovoliti orgánům ústavu, pověřeným ministerstvem sociální péče nebo pověřenectvem sociální péče prováděním šetření a zkoumání, prohlídku všech svých zařízení a provozu, pokud je jí nezbytně třeba k plnění úkolů ústavu. Ústav i jeho orgány jsou povinny zachovávatí úřední a obchodní tajemství, jakož i naprostou mlčenlivost o všem, čeho se při výkonu své činnosti dovědí. Tato povinnost trvá i po vystoupení z pracovního (služebního) poměru nebo po skončení činnosti. Při úkonech podle tohoto paragrafu jest nutno šetřiti ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 298 Sb., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, jakož i ustanovení §§ 15, 16 a 17 zákona ze dne 23. března 1923, č. 30 Sb., o telegrafech, pokud jde o zachování telegrafního a telefonního tajemství. Ustanovení zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, zůstávají nedotčena.

(2) Jednání a opomenutí osob; uvedených v předchozím odstavci, přičítá se jeho ustanovením, trestá, pokud nejde o čin trestný soudem, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením do 30 dnů nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ nedobytnosti vyměřen zároveň náhradní trest vězení, a to podle míry zavinění, do 30 dnů.

§ 6.

Ústav přejímá práva i závazky Ústavu lidské práce v Praze. Přejímá dále práva i závazky Revolučního odborového hnutí, týkající se Ústavu pro pracovní normy při Ústřední radě odborů v Praze za podmínek, jež budou stanoveny vládním nařízením vydaným podle § 7.

§ 7.

Vláda vydá nařízením bližší předpisy k provedení tohoto zákona, zejména o organizaci ústavu, o působnosti představenstva a ředitelství a o zřizování a působnosti jejich pomocných orgánů.

§ 8.

Zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 18. září 1942, č. 333 Sb., o Ústavu lidské práce.

§ 9.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

130.

Zákon

ze dne 1. července 1947.

jmž se mění ustanovení branného zákona o povolování sňatků osob podléhajících branné povinnosti a s tím související ustanovení zákona o vyživovacím příspěvku.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Ustanovení § 36 branného zákona se mění a zní:

„§ 36.

Osoby konající presenční službu nebo vojenský výcvik příslušníků náhradní zálohy, jakož i vojenští gážisté z povolání, potřebují k sňatku povolení příslušného vojenského úřadu.

Totéž platí o vojenských osobách konajících další činnou službu, o vojenských gážístech ve výslužbě, povolaných přechodně k činné službě, a o vojenských osobách, které jsou v zaopatření vojenské invalidovny, jakož i o vojenských osobách na trvalé dovolené, jejichž po-

vinnost k zákonné presenční službě skončí později než za 3 měsíce.

Povolení k sňatku podle předchozích odstavců nelze vázati na vzdání se vyživovacího příspěvku.

Povolení k sňatku neposkytuje výhod při plnění branné povinnosti.“

Čl. II.

Ustanovení § 3 zákona ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb., kterým se vydávají předpisy o poskytování vyživovacích příspěvků rodinám osob, vykonávajících činnou službu vojenskou, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, se mění a zní:

„§ 3.

Nárok na vyživovací příspěvek nepřisluší manželce osob uvedených v § 1, č. 1 tohoto zákona, byl-li sňatek uzavřen bez povolení potřebného podle § 36 branného zákona.“

Čl. III.

Prohlášení o vzdání se nároku na vyživovací příspěvek jsou právně bezúčinná od 1. dubna 1947 bez rozdílu, byla-li učiněna před účinností tohoto zákona nebo za ní.

Čl. IV.

Právní předpisy, odporující tomuto zákonu, se zrušují.

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři národní obrany a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Nosek v. r.

131.

Vládní nařízení

ze dne 1. července 1947,

kterým se nově upravují některá opatření k provedení dvouletého hospodářského plánu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 16, odst. 3 zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu:

§ 1.

(1) Náklad na investice, stanovený v § 6, odst. 1 zák. č. 192/1946 Sb., se zvyšuje na 70,232 miliardy Kčs. Tato částka může být v rámci schválených investic dále zvýšena o rozdíl mezi cenami platnými ke dni 25. října 1946 a cenami platnými v počáteční den účinnosti tohoto nařízení.

(2) Rozvrh nákladu na investice, stanovený v § 6, odst. 2 zák. č. 192/1946 Sb., se po zvýšení nákladu podle odstavce 1 mění tak, že z částky 70,232 miliardy Kčs připadne:

a) na průmysl a řemeslnou výrobu	25,732 miliardy Kčs
z toho na průmysl výživy 2,950 miliardy Kčs,	
b) na zemědělství	5,213 miliardy Kčs,
c) na dopravu	15,087 miliardy Kčs,
d) na opravu bytů zničených válkou a na opatření nových bytů . .	14,000 miliard Kčs,
e) na pozemní, vodohospodářské, dopravní a jiné veřejné stavby . .	10,200 miliardy Kčs,

(3) Vedle investic uvedených v odstavci 1 se provedou další investice nákladem nejvýše 8,433 miliardy Kčs.

(4) Z částky 8,433 miliardy Kčs připadne:

a) na průmysl	4,750 miliardy Kčs,
z toho na průmysl výživy 0,151 miliardy Kčs,	
b) na zemědělství	0,350 miliardy Kčs,
c) na dopravu	0,686 miliardy Kčs,
z toho na pošty 0,226 miliardy Kčs,	
d) na pozemní, vodohospodářské, dopravní a jiné veřejné stavby . .	2,647 miliardy Kčs.

(5) Částka uvedená v § 8, odst. 2 zák. č. 192/1946 Sb. se zvyšuje na 5,750 miliardy Kčs.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Kopecný v. r.
Dr. Šrámek v. r.	Laušman v. r.
Ursíny v. r.	Duriš v. r.
Fierlinger v. r.	Zmrhal v. r.
Široký v. r.	Dr. Pietor v. r.
Masaryk v. r.	Ing. Kopecný v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Hála v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Nosek v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Majer v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Franek v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Clementis v. r.

Lichner v. r.

132.

Vládní nařízení ze dne 1. července 1947,

jímž se vyjímají dodávky některých výrobků, určených pro vývoz, z povinnosti odváděti cenové vyrovnávací částky.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2, odst. 2 a 4 a § 9 zákona ze dne 1. dubna 1947, č. 51 Sb., kterým se zabezpečuje snížení cen některého zboží lidové potřeby a ustálení cen jiných důležitých statků (nadále jen „zákon“):

§ 1.

Z povinnosti odváděti cenové vyrovnávací částky z hrubé tržby podle § 1 zákona se vyjímají jak u podniků výrobních, tak u podniků obchodních včetně komisionářů a u jednatelů (§ 1, odst. 2 zákona), tyto výrobky určené pro vývoz:

sklo všeho druhu a výrobky ze skla včetně skleněné bižuterie,

kovová bižuterie, ozdobné zboží kovové, zboží z ušlechtilých kovů, alpaky a doublé, výrobky textilní a konfekční, obojí všeho druhu,

kožešiny, peří a výrobky z nich, výrobky kožedělné a gumárenské,

z výrobků chemického průmyslu:

dušičňan amonný,

sírouhlík,

trichlorethylen,

kyselina citronová,

dehtová barviva,

anilin a organické mezivýrobky,

ultramarin,

litopon,

bělící hlinka,

ochranné prostředky proti rostlinným škůdcům,

výbušniny všeho druhu,

smůla,

umělá vlákna všeho druhu,

dřevěné uhlí retortní,

farmaceutické výrobky a léčiva všeho druhu,

výrobky z umělých hmot,

výrobky z tvrzeného papíru,

užitkový porcelán a keramické suroviny, mastek,

nábytek všeho druhu,

hudební nástroje,

zboží kartáčnické a košíkářské,

drobné dřevěné výrobky,

bruyerové dýmky a cigaretové špičky,

hračky všeho druhu,

hrací karty,

dubová kůra,

pivo a lihoviny,

cukrovinky.

§ 2.

Z povinnosti uvedené v § 1 zákona se dále vyjímají dodávky veškerých výrobků, které

a) tuzemský podnikatel dovezl do tuzemska z ciziny a jež v nezměněném stavu vyvezl do ciziny, nebo

b) jsou toliko předmětem průvozu (čl. 2, písm. B vládního nařízení ze dne 10. prosince 1946, č. 233 Sb., jímž se provádí zákon ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obratu), nebo

c) jsou výsledkem zpracování movitých věcí hmotných, prováděného v tuzemsku z příkazu a na účet cizozemského objednatele nebo na vlastní účet tuzemského objednatele u tuzemského podnikatele, avšak vždy jen pokud se tak děje v celním záznamním styku (§§ 62 až 64 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb.).

§ 3.

(1) Vynětí z povinnosti ve smyslu §§ 1 a 2 se vztahuje jen na dodávky těch výrobků určených pro vývoz, které byly skutečně vyvezeny a u nichž jsou proto obdobně splněny podmínky čl. 4, odst. 1 až 4 vl. nař. č. 233/1946 Sb. Průkaz o skutečném vývozu podá podnikatel místně příslušné berní správě způsobem předepsaným v čl. 4 odst. 5 až 9 vl. nař. č. 233/1946 Sb. Ustanovení čl. 4, odst. 10 až 12 tohoto vládního nařízení platí obdobně.

(2) Dodávky výrobků, uvedených v §§ 1 a 2, od výrobce dalšímu výrobci v průběhu nutných výrobních stupňů, nebo obchodnímu podniku, komisionáři nebo jednateli k dalšímu vývoznímu prodeji, jsou vyňaty z povinnosti podle § 1 zákona, pokud výrobky byly pak skutečně vyvezeny, bude-li podán průkaz totožnosti výrobků vyvezených s výrobky, které jsou předmětem tohoto postupu.

§ 4.

(1) Výrobky, na něž se podle § 1 nevztahuje povinnost odváděti cenové vyrovnávací částky, se rozumějí:

1. předměty jmenované v seznamu, který jako příloha tvoří nedílnou součást tohoto nařízení;
2. předměty, které patří do okruhu předmětů jmenovaných v tomto seznamu.

(2) Pro zařazení jednotlivých předmětů jsou rozhodné, pokud seznam nestanoví jinak, celní sazebník a vysvětlivky k němu.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1947; provedou je ministři zahraničního

obchodu a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Dr. Drtina v. r.
Ursíny v. r.	Kopecký v. r.
Široký v. r.	Đuriš v. r.
Masaryk v. r.	Zmrhal v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Dr. Pietor v. r.
Dr. Rípka v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Nosek v. r.	Hála v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Stránský v. r.	Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Příloha k § 4 vl. nař. č. 132/1947 Sb.

Seznam předmětů

vyňatých z povinnosti odváděti cenové vyrovnávací částky při vývozu.

Běžná položka seznamu	Číslo celního sazebníku:	Označení podle § 1 vládního nařízení.
1	368 až 390	Sklo všeho druhu a výrobky ze skla včetně skleněné bižuterie
2	ex 468, 474, ex 480, 482, ex 484 až ex 487, ex 509 až ex 511, ex 514 až ex 525, ex 567, ex 568	Kovová bižuterie, ozdobné zboží kovové, zboží z ušlechtilých kovů, alpaky a doublé
3	183 až 201, 204 až 219, 222 až 239, 242 až 262, 266 až 274, 321 až 327	Výrobky textilní a konfekční, obojí všeho druhu
4	345, 346	Kožešiny a výrobky z nich
5	85, 263, 264	Peří a výrobky z něho
6	328 až 344	Výrobky kožedělné
7	307 až 320	Výrobky gumárenské
8	ex 599	Dusičnan amonný
9	ex 603	Sírouhlík
10	ex 622	Trichlorethylen
11	ex 598	Kyselina citronová

Běžná položka seznamu	Číslo celního sazebníku:	Označení podle § 1 vládního nařízení.
12	625	Dehtová barviva
13	ex 164, ex 598, ex 604, ex 619, ex 622	Anilín a organické mezivýrobky
14	ex 626	Ultramarin
15	ex 602	Litopon
16	ex 150, ex 622	Bélicí hlinka
17	ex 630	Ochranné prostředky proti rostlinným škůdcům
18	645, 646	Výbušniny všeho druhu
19	ex 165, 166, 167	Smůla
20	ex 240, ex 244	Umělá vlákna všeho druhu
21	ex 135, ex 605	Dřevěné uhlí retortní
22	ex 604, ex 622, 630	Farmaceutické výrobky a léčiva všeho druhu
23	ex 141, ex 301, ex 303, ex 361, ex 367	Výrobky z umělých hmot
24	ex 299 až ex 301	Výrobky z tvrzeného papíru
25	ex 424	Užitkový porcelán
26	ex 150	Keramické suroviny, mastek
27	ex 282, ex 356 až ex 360, ex 362, ex 367, ex 474, ex 476, ex 482, ex 484 až ex 487, ex 516, ex 517, ex 520 až ex 522, ex 525, ex 572	Nábytek všeho druhu
28	579 až 582	Hudební nástroje
29	275, 276, ex 281, 282, ex 283	Zboží kartáčnické a košíkářské
30	ex 356 až ex 360, ex 362, ex 367	Drobné dřevěné výrobky
31	ex 357 až ex 360, ex 362, ex 367 ex 358 až ex 362, ex 367	Bruyerové dýmky Cigaretové špičky
32	ex 274, ex 281, ex 282, ex 299, ex 309, 310, ex 314, ex 317, ex 318, ex 326, ex 342, ex 346, 355, ex 360, ex 361, ex 362, ex 366, ex 388, ex 408, ex 424 až ex 426, ex 480, ex 486, ex 509, ex 520 až ex 522, ex 543, ex 575, ex 581, ex 582	Hračky všeho druhu

Běžná položka seznamu	Číslo celního sazebníku:	Označení podle § 1 vládního nařízení.
33	302	Hrací karty
34	ex 158	Dubová kůra
35	107, 108	Pivo a lihoviny
36	127, ex 131, ex 132	Cukrovinky

133.

Vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 3. července 1947

o některých opatřeních v oboru územní
organizace okresních soudů
v zemi Moravskoslezské.

Podle § 8, odst. 1, č. 1 dekretu presidenta republiky ze dne 19. září 1945, č. 79 Sb., o zatímní úpravě soudnictví v zemích České a Moravskoslezské, vyhláší:

§ 1.

(1) Až do další úpravy územní organizace soudnictví přenáší se působnost okresního soudu v Pohořelicích na okresní soud v Mikulově.

(2) Obvod okresního soudu v Pohořelicích se na tu dobu přičleňuje k obvodu krajského soudu ve Znojmě.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1947.

Dr. Drtina v. r.